

Proves d'accés a la universitat per a més grans de 25/45 anys

Llengua catalana

Sèrie 2

Fase general

Qualificació			TR	
1. Comprensió lectora	1.1			
	1.2			
	1.3			
	1.4			
	1.5			
	1.6			
2. Expressió escrita	2.1			
	2.2			
	Descompte per faltes			
3. Reflexió lingüística	3.1			
	3.2			
	3.3			
	3.4			
	3.5			
	3.6			
Suma de notes parcials				
Qualificació final				

Qualificació

Etiqueta del corrector/a

Etiqueta de l'alumne/a

Opció d'accés:

- A. Arts i humanitats
- B. Ciències
- C. Ciències de la salut
- D. Ciències socials i jurídiques
- E. Enginyeria i arquitectura

UAB

Universitat Autònoma de Barcelona

Universitat de Lleida

Tinc dos rellotges de paret, de pèndol, amb tendències contràries pel que fa a la definició del temps. L'un sempre s'afanya a avançar-se; l'altre s'endarrereix. Cada setmana els dono corda i els torno a col·locar a l'hora precisa. Dir-ne l'hora exacta en aquesta mena de rellotges és una exageració. Volen un punt de paciència, els rellotges de corda, i procuro dedicar-los-en. Ho faig a gust perquè m'agrada sentir com toquen les hores i no em molesta gens, ni tan solament a la nit, aquell tic-tac que no poden sofrir les persones angoixades. Així, doncs, cada setmana carrego el mecanisme per set dies més i ajusto les broques. De vegades, si la desviació és massa accentuada, apujo o abaixo el pèndol, una petita mitja volta de rosca, amunt o avall, amb la intenció de restaurar l'equilibri. Queden a l'hora, però, després, imperceptiblement al principi, més ostensiblement al cap d'uns dies, cadascun torna a anar a la seva i se separen de mica en mica, de l'hora precisa. L'un corre més de pressa que el temps; l'altre es queda enrere, que, de fet, és pitjor. És molt significatiu aquest comportament oposat dels dos rellotges, una metàfora de bon traslladar a àmbits diversos de la vida. Actituds, caràcters fins i tot. O no hi arribem, o passem de llarg.

Miquel PAIROLÍ. «La mesura del temps».
A: *Octubre*. Barcelona: A Contra Vent, 2010, p. 49-50

Després de llegir el text, responeu a les qüestions que us plantegem tot seguit.

1. Comprensió lectora

Encerclau la resposta correcta o empleneu el buit corresponent.

[3 punts: cada resposta correcta val 0,5 punts. En les qüestions d'opció múltiple, es descomptaran 0,16 punts per cada resposta incorrecta; per les qüestions no contestades no hi haurà cap descompte.]

- 1.1. Per què creieu que l'autor diu que parlar d'«hora exacta», en aquesta mena de rellotges, és una exageració?
 - a) Perquè els rellotges de paret sempre tenen tendències contràries.
 - b) Perquè el sistema d'ajustar les broques manualment no permet l'exactitud absoluta.
 - c) Perquè les hores exactes no són mai possibles.
 - d) Perquè és el mateix que dir-ne «hora precisa».

- 1.2. Què fa l'autor, de vegades, quan la desviació és massa accentuada?
 - a) Ajusta les broques.
 - b) Escolta el tic-tac a la nit, amb la intenció de restaurar l'equilibri.
 - c) Apuja o abaixa una mica el pèndol.
 - d) Carrega el mecanisme per set dies.

- 1.3. Per què creu l'autor que el comportament dels dos rellotges és una metàfora de bon traslladar a àmbits diversos de la vida?
 - a) Perquè moltes vegades hem de viure massa pendents del rellotge.
 - b) Perquè hi ha èpoques a la vida en què ens fem un fart de voltar com les broques dels rellotges.
 - c) Perquè si no arribem a un lloc que ens han dit, o passem de llarg, fem com els rellotges.
 - d) Perquè sovint l'actitud o el caràcter de cadascú fan que no siguem on toca, ni fem exactament allò que caldria.

- 1.4. Quina d'aquestes paraules és un sinònim de *broques*?
 - a) Busques.
 - b) Esferes.
 - c) Portelles.
 - d) Coordenades.

1.5. Un antònim de l'adjectiu *angoixades* és _____.

1.6. Expliqueu breument quin és el sentit de l'expressió *anar a la seva* que apareix en el text:

_____.

2. Expressió escrita

[4 punts en total. Es descomptaran 0,1 punts per cada falta d'ortografia, de lèxic, de morfologia o de sintaxi.]

2.1. Resumi en poques paraules l'anècdota que dona peu a les reflexions de l'autor en el text que heu llegit.

[1 punt]

2.2. Al final del text, l'autor suggereix que, en àmbits diversos de la vida, les persones fem sovint com els seus dos rellotges: o no hi arribem o passem de llarg. Expliqueu alguna experiència viscuda a què es podria aplicar aquesta impressió.

La redacció ha de tenir entre cinquanta i vuitanta paraules, i s'hi valorarà l'adequació, la coherència, la cohesió i la riquesa d'expressió (lèxic i sintaxi).

[3 punts]

3. Reflexió lingüística

Encercleu la resposta correcta o empleneu el buit corresponent.

[3 punts: cada resposta correcta val 0,5 punts. En les qüestions d'opció múltiple, es descomptaran 0,16 punts per cada resposta incorrecta; per les qüestions no contestades no hi haurà cap descompte.]

- 3.1. La combinació de pronoms febles que substitueix adequadament els sintagmes subratllats en la frase *La Carme sempre diu mentides a la seva mare és*
- a) se les.
 - b) li'n.
 - c) les hi.
 - d) l'en.
- 3.2. En la frase *Podeu entregar la feina a partir de dimecres, la seqüència *a partir de* és*
- a) una subordinada d'infinitiu.
 - b) una locució prepositiva.
 - c) una locució adverbial.
 - d) una conjunció composta.
- 3.3. En la frase *La noia a la qual van agredir més tard no va posar denúncia*, el relatiu compost *la qual* es pot canviar per un altre element relatiu igualment correcte, que és
- a) la que.
 - b) què.
 - c) qui.
 - d) la qui.
- 3.4. El sufix *-ol* que apareix en els mots *rierol* o *pujol* té un caràcter
- a) augmentatiu.
 - b) diminutiu.
 - c) despectiu.
 - d) intensiu.
- 3.5. En la frase *Aquestes sabatilles són molt maques, però m'apreten massa el peu* hi ha una paraula que no és admissible en català normatiu: _____.
- 3.6. La primera persona del singular de l'imperfet de subjuntiu del verb *veure* és _____.

TR	Observacions:
Qualificació:	Etiqueta del revisor/a

Etiqueta de l'alumne/a

Institut
d'Estudis
Catalans